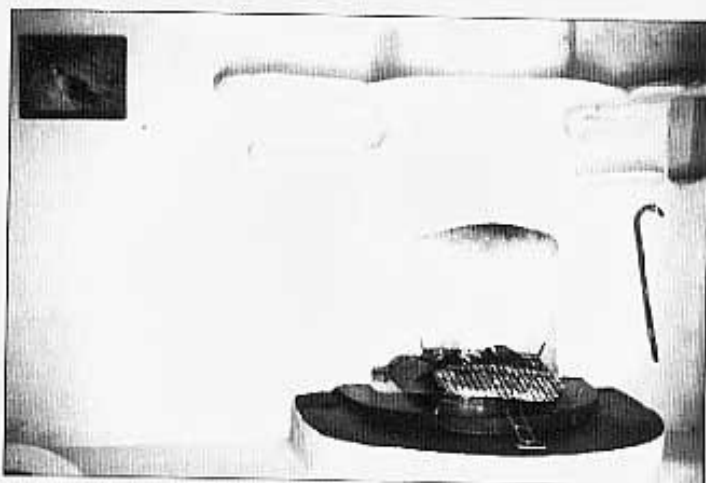

EL MAS DEL COIXO

La placa solar a la teulada.

Fumeral del Mas. Torrant-se gambes.

Renée, passant del menjador a la cuina.

que es veia ben arreglada i en condicions per viure.

De seguida vaig pensar: "mira, uns francesos han vingut ací, s'han fet un xaletet per passar les vacances i s'acaben de pintar la façana". I no, després d'una més acurada visita i conversa amb el matrimoni George i Renée vaig poder comprovar que la cosa no era tan senzilla.

En primer lloc no és un xalet en el sentit de "nova" construcció sinó que es tracta d'una restauració de l'arquitectura més genuïna i típica de l'entorn.

S'han respectat fins els detalls més invisibles -per l'interior de la casa es poden comprovar- que fan apreciar la tasca de recuperació d'aquesta parella que han

tingut que vindre de França per fer-nos vore quina és la manera de respectar la forma de construir dels nostres avantpassats en un entorn determinat.

I per si tot això no fóra prou, vull esmentar que gran part de l'obra de restauració se l'han feta ells dos braç a braç, bellugant pedra a pedra amb gran il·lusió i més paciència que un Job.

Ara bé, allí podeu vore que gaudeixen d'aigua corrent i és que George, després de refer la cisterna que s'havia solsit, ha instal·lat un motoret per pujar l'aigua a un dipòsit i d'ahí distribuir-la. I amb quina energia funciona eixe motoret i els llums de la casa?... La solució la va trobar George amb l'energia solar. Hi